

“मीठे बच्चे- बाबाद्वारा तिमीलाई सच्चा मार्ग मिलेको छ, त्यसैले कुनै पनि उल्टो कर्म वा विकर्म गर्नु हुँदैन।”

प्रश्न:- यतिबेला मनुष्यले जे पनि संकल्प गर्छन्, त्यो विकल्प नै बन्छ- किन?

उत्तर:- किनकि बुद्धिमा ठीक बेठीकको ज्ञान छैन। मायाले बुद्धिलाई ताला लगाइदिएको छ। बाबा जबसम्म आउनुहुन्न, सत्य पहिचान दिनुहुन्न तबसम्म हर संकल्प, विकल्प नै हुन्छन्। मायाको राज्यमा भगवान्लाई याद गर्ने संकल्प त गर्छन् तर यथार्थ पहिचान छैन त्यसैले त्यो पनि गलत हुन जान्छ। यी सबै बुझ्नु पर्ने धेरै सूक्ष्म कुरा हुन्।

गीत:- ओम् नमो शिवाए...

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। गीतको यथार्थ अर्थ बुद्धिमा आयो। उनीहरूले जुन गाउँछन्, त्यसको अर्थ जान्दैनन्। तिमीले यथार्थमा अर्थ पनि जान्दछौ र पुरुषार्थ पनि गरिरहेका छौ, बाबाद्वारा किनकि अहिले सम्मुखमा सहायक हुनुहुन्छ। सहायक तब बन्नुहुन्छ, जब ठूलो समस्या आउँछ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- गुप्त रीति सहायक हुनुहुन्छ, सबै मनुष्य मात्रको। जति पनि यस पुरानो दुनियाँमा छन्, अनेक प्रकारका योनिहरू पनि छन् नि। अनेक प्रकारका जनावरहरू छन्। सत्ययुगमा त कुनै अशुद्ध चीज जनावर आदि हुँदैनन्। यो ड्रामा बनेको छ। धनवान सँग घर, फर्निचर आदि अवश्य राम्रा हुन्छन्। गरिब सँग के हुन्छ र। यो तिमीले बुझेका छौ नि। अहिले पनि पुरानो दुनियाँमा रावण राज्य छ, जीव जन्तु सर्प आदि सबै नोक्सान गर्नेवाला छन्। जसरी मनुष्य तमोप्रधान छन्, त्यसैगरी उनीहरूको सामग्री पनि तमोप्रधान। यहाँ जति पनि ठूला-ठूला घर ४० तल्लाको बनाए तापनि स्वर्गको अगाडि त केही पनि होइन। यी अब बन्छन् विनाशको लागि। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबा आउनु भएको छ। पहिला बाबा आत्मा र परमात्माको भेद सम्झाउनुहुन्छ। मनुष्यले नत आत्मालाई न परमात्मालाई नै जान्दछन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- आत्मा र परमात्माको रूप के हो? मन्दिरहरूमा पूजा हुन्छ। बनारसमा ठूलो लिंग राखिएको छ। त्यसलाई सबैले पूजा गर्छन्। भन्छन् पनि- आत्मा स्टार भृकुटीको बीचमा रहन्छ। अब भृकुटीको बीच ठूलो चीज भए त ट्युमर होला! यो बुझ्ने कुरा हो। परमात्मा पनि स्टार हुनुहुन्छ तर तिमीले भुल्छौ। शिवबाबालाई याद गर्दा बुद्धिमा यो आउनु पर्छ- बाबा स्टार हुनुहुन्छ, उहाँमा सारा ज्ञान छ। उहाँ सत्य हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ। उहाँमा बुद्धि पनि छ। मन अलग चीज हो, बुद्धि अलग चीज हो। मनमा तूफान आउँछ। सत्ययुगमा कुनै तूफान आदि आउँदैनन्। यहाँ संकल्प-विकल्प चल्छन्। यतिबेला मनुष्यले जति पनि संकल्प गर्छन् त्यो विकल्प बन्छ। यी कुरालाई राम्रो सँग बुझ्नु छ। त्यो भयो सहज कुरा। सुखधाम, शान्तिधामलाई याद गर। यो फेरि सूक्ष्म ज्ञान दिइन्छ। आत्मा जुन यति सूक्ष्म छ त्यो सत्य हो, चैतन्य हो। आत्मा जब गर्भमा प्रवेश गर्छ तब नै चलमलाउँछ। हुन त ५ तत्त्वमा पनि केही चैतन्यता हुन्छ, तब त बढ्छ तर तिनमा मन-बुद्धि हुँदैन। ती चीजहरूमा संकल्प आदिको कुरा हुँदैन। गर्भमा पिण्ड बढ्छ। जसरी वृक्ष बढ्छ त्यसैगरी पिण्ड बढ्छ तर त्यसमा ज्ञान हुँदैन। ज्ञान, भक्ति मनुष्यहरूको लागि हो। भक्ति आत्माले गर्छ र ज्ञान पनि आत्माले लिन्छ। आत्मामा नै मन,

बुद्धि छ, पहिला मनमा राम्रो वा नराम्रो संकल्प आउँछ फेरि बुद्धिले सोच्छ— गरौं वा नगरौं। जहिले सम्म बाबा आउनुहुन्न, आत्माले जुन संकल्प गर्छ त्यो विकल्प नै बन्छ। भगवान्लाई याद गर्छन् तर ठीक हो वा बेठीक हो? यो पनि जानेका छैनन्। ब्रह्म त भगवान् हुँदै होइन। मनुष्यहरूलाई संकल्प उठ्छ— भगवान्लाई याद गरौं। बुद्धिले भन्छ— यो ठीक हो, तर बुद्धिको ताला बन्द छ किनकि मायाको राज्य छ। भक्ति जसले गर्छ त्यो बेठीक गर्छन्। कृष्णको भक्ति गर्छन्, पहिचान केही पनि छैन। जे पनि गर्छन् बेठीक। अहिले बाबाद्वारा बुद्धिलाई अक्कल मिलेको छ। गलत काम गर्नको लागि मनाही छ। कर्मेन्द्रिहरूबाट विकर्म गर्न मनाही छ। बुद्धिले भन्छ— ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्न। अब बुद्धिलाई ठीक बाटो मिलेको छ। तिमीलाई हरेक कुरामा सही समझ मिलेको छ। पहिला जे पनि गथ्यौं त्यो गल्ती नै गथ्यौं, भक्ति पनि बेठीक गथ्यौं। शिवको भक्ति गर्छन्, ठूलो लिंग बनाउँछन् तर यति ठूलो शिवबाबा कहाँ हुनुहुन्छ र। अहिले तिमी बुद्धिको ताला खुलेको छ, त्यसैले बुझेका छौ— सबै असत्य हो। हो नै झूठो दुनियाँ। सत्ययुग हो सच्चा दुनियाँ। त्यसको स्थापना कसले गर्छ? सत्य एक बाबालाई नै भनिन्छ। उहाँले जे सुनाउनुहुन्छ, सबै सत्य। सत्य बोल्नुहुन्छ, सचखण्ड स्थापना गर्नुहुन्छ। यी विस्तारका धेरै महीन कुरा हुन्। कसैले पनि यो बुझ्न सक्दैन। धेरै महिनतामा जानु पर्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— धारणा हुँदैन भने बाबा र वर्सालाई याद गर। दुःखधामलाई भुल। मनुष्यले नयाँ घर बनाए भने बुद्धियोग पुरानो घरबाट निस्केर नयाँमा लाग्छ। सम्झन्छन्— पुरानो त खतम भइ नै हाल्छ। यो फेरि हो बेहदको कुरा। देह सहित जे पनि छ— सबै छोड्नु छ। यो देह पनि त फर्केर जाँदैन। आत्मालाई नै बाबाको पास फर्केर जानु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। म जो हुँ, जस्तो हुँ। तिमी आत्मामा पनि कसरी पार्ट भरिएको छ! ८४ जन्मको पार्ट, कति सानो आत्मामा भरिएको छ। ८४ लाख जन्म पार्ट त असम्भव छ। अहिले तिमी बुद्धिको ताला बाबाले खोल्नु भएको छ। बुझेका छौ— ती सबै गलत हुन्। यति सानो आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट छ, बाबा ठीक कुरा बताउनुहुन्छ। बाबाले बच्चाहरू सँग नै कुरा गर्नुहुन्छ। नलेजफुल हुनुहुन्छ नि। भन्छन् यसले आई.सि.एस. पढेको छ। आत्माले नै पढ्छ, यी अंगहरूद्वारा। हुन त धेरै धनवान, ठूलो मानिस बन्छन् फेरि पनि रोगी बिमारी त हुन्छन् नि। यस्तो होइन— ठूला मानिसहरूको आयु पनि धेरै हुन्छ। ठूला व्यक्तिले जति पाप गर्छन्, त्यति गरिबले गर्दैनन्। यस दुनियाँमा त पापै पाप हुन्छ। यो हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ। हरेक कुरामा पाप नै गर्छन्। ब्राह्मण खुवाउँछन्, यो पनि पतितलाई खुवाउँछन् नि। पतितलाई खुवाउनाले कुनै पुण्य कहाँ हुन्छ र। अहिले तिमी वास्तवमा पावन बन्छौ। संन्यासी बरु पावन बन्छन् तर उनीहरू कुनै पावन दुनियाँमा त जाँदैनन्। फेरि पनि पुनर्जन्म त पतित दुनियाँमा नै लिन्छन्। तिमीले कहाँ पतित दुनियाँमा जन्म लिन्छौ र। उनीहरूले सम्झन्छन्— दुनियाँको आयु अझै धेरै छ। जहिले सम्म विनाश हुँदैन, तबसम्म पुनर्जन्म त लिनु नै पर्छ नि। छुट हुन सक्दैन। तिमी यो अन्तिम जन्म हो। तिमीलाई थाहा छ— हामी पवित्र दुनियाँमा जानेवाला हौं। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी पवित्र प्रवृत्ति मार्गमा थियौ तब देवता थियौ, फेरि यति पुनर्जन्म लिनै आयौ। तिमीले आफ्नो पुनर्जन्मलाई जान्दैनौ। यो कुनै एकलाई कहाँ पढाइन्छ र। अनेकले पढ्छन्। बाबाले ब्राह्मण बच्चाहरू सँग नै कुरा गर्नुहुन्छ। शूद्रले यी कुरालाई बुझ्दैनन्। पहिला

सात दिन सम्झाएर ब्राह्मण बनाऊ, जसबाट बुझून्— हामी शिववंशी ब्रह्माकुमार-कुमारी हौं। यस पढाइबाट तिमी नयाँ दुनियाँको मालिक बन्छौ। यो हो ब्रह्मा मुख वंशावली। प्रजापिता ब्रह्माका सबै बच्चा हुन्। उनलाई ग्रेट-ग्रेट ग्रेण्ड फादर भनिन्छ। ब्रह्मालाई सदा धेरै बुढो देखाउँछन्। जसरी क्राइस्ट छन्, क्रिश्चियनहरूले पुनर्जन्म त लिंदै आउँछन्। ग्रेट-ग्रेट ग्रेण्ड क्राइस्ट! तर उहाँ शिवबाबा त निराकार हुनुहुन्छ। उहाँलाई केवल बाबा भनिन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ नै निराकार। उहाँलाई गड फादर भनिन्छ। उहाँको कुनै फादर छैन, गुरु पनि छैन किनकि उहाँ सद्गुरु हुनुहुन्छ। त्यसैले यी गुरुहरू को हुन्! उनीहरूले जिस्मानी यात्रा गर्छन्, हामी रूहानी यात्रा गर्छौं। यहाँ कोही मर्नो भने भन्छन् स्वर्ग गयो। यो झूठो बोले नि। आउने त फेरि पनि यहाँ नै हो। कसैले भन्छन् फलानो ज्योति-ज्योतिमा समाहित भयो। ठूला-ठूला साधु सन्त मर्छन्, यदि ऊ ज्योति ज्योतिमा गएर समाहित भयो फेरि उनको वार्षिकी किन मनाउँछन्? ज्योतिमा समाहित भयो त्यो त धेरै राम्रो भयो फेरि वार्षिकी मनाउनु, उसलाई खुवाउनु, पिलाउनु यो त फेरि झूठो भयो नि। वैकुण्ठवासी भयो फेरि उसलाई नर्कको भोजन खुवाउँछन्! यसलाई भनिन्छ— अनराइटियस। जे पनि गर्छन् उल्टै गर्छन्। मनुष्यहरूको बुद्धिलाई बिल्कुल ताला लागेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर ताला खोल्छु। मायाले ताला लगाइदिन्छ। भन्छन् ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। सम्झन्छन्— यो ज्ञान परम्परा देखि चल्दै आएको हो। यी बिचराहरूलाई केही पनि थाहा छैन। ज्ञान र भक्ति, ब्रह्माको दिन र ब्रह्माको रात— दुवै बराबर हुन्छ नि। फेरि सत्ययुग दिनको यति धेरै आयु र रातलाई यति छोटो किन बनाइदिएका छन्! ब्रह्माको दिन र ब्रह्माको रात दुवै बराबर हुनु पर्छ नि। यो बेहदको कुरा हो। बाबा आएर सबै कुरा सम्झाउनुहुन्छ। बाबालाई नै ज्ञान रत्नहरूको सागर भनिन्छ। एक-एक रत्नको मूल्य लाखौं रूपियाँको छ। बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— हिजोको कुरा हो। तिमीलाई सम्झाएर राज्य-भाग्य दिएर गएको थिएँ। तिमीले राज्य गर्नु अहिले गुमाइ दियो। हिजो तिम्रो राजाई थियो, आज छँदै छैन, फेरि लेऊ। आज र भोलिको कुरा हो। यहाँ हिजो स्वर्ग थियो। भारत खण्डमा नै शिव जयन्ती मनाउँछन्, अवश्य शिवबाबा आएको हुनु पर्छ। अहिले फेरि आउनु भएको छ। तिमीलाई राज्य भाग्य दिइरहुनु भएको छ। अहिले तिमी कौडीबाट हीरा जस्तो बनेका छौ। तिमी कलाकारहरूले बेहदको ड्रामाको आदि मध्य अन्त्यलाई जानेका छौ अर्थात् त्रिकालदर्शी बनेका छौ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू! म बाबालाई याद गर। नबिर्स। मैले तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउन आएको छु। तिमीले नर्कको मालिक बनाउनेलाई भुल्दैनौ, तर म बाबालाई भुल्छौ? मायाले अवश्य भुलाउँछ तर तिमी यादमा रहने कोसिस गर। आत्मालाई बाबाले ज्ञान दिनुहुन्छ। आत्माको काम हो बाबा सँग वर्सा लिनु। देह-अभिमान छोड्नु छ। तिमी बच्चाहरूलाई पुरुषार्थ गराउनेवाला एक बाबा हुनुहुन्छ। यो पाठशाला हो। यसमा दर्शन गर्ने कुरा रहँदैन्। प्रिन्सीपललाई दर्शन गर्नु पर्छ र? यो त बुझ्ने कुरा हो। यो राजयोगको पाठशाला हो, आएर बुझून्। पहिला-पहिला ज्ञान दिनु छ एक बाबाको, तबसम्म अगाडि बढ्दैन्। बाबाको ज्ञान दिएर फेरि लेखाउनु पर्छ। निश्चय बसोस्— शिवबाबाबाट बेहदको वर्सा मिल्छ त्यसैले यस्तो बाबा सँग नमिलिकन रहन सक्दैन्। त्रिमूर्ति शिव भनिन्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई रचना गर्नेवाला शिव। प्रजापिता अवश्य ब्रह्मालाई नै भनिन्छ। विष्णु वा शंकरलाई भनिँदैन्। प्रजापिता

ब्रह्मा द्वारा विष्णुपुरीको स्थापना हुन्छ। जगत पिता र यिनी जगत् अम्बा फेरि गएर लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। उनीहरूको बच्चा वारिस बन्छन्। बाँकी त्रिमूर्ति ब्रह्माको त अर्थ नै निक्किलदैन। यिनमा बाबा प्रवेश गर्नु भएको छ, यिनको आत्मालाई बाबाले पवित्र बनाउनुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाले बुद्धिको ताला खोलिदिनु भएको छ त्यसैले कर्मेन्द्रियहरूबाट कुनै पनि नराम्रो काम गर्नु हुँदैन। ध्यान राख— कुनै पनि संकल्प, विकल्प नबनोस्।
- २) अब फर्केर घर जानु छ त्यसैले यस देहलाई पनि भुल्नु पर्छ। दुःखधामबाट बुद्धियोग निकालेर बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ।

वरदानः— साइलेन्सको शक्तिबाट नराम्रोलाई राम्रोमा बदल्ने शुभ भावना सम्पन्न भव

जसरी साइन्सको साधनबाट खराब चीजलाई पनि परिवर्तन गरेर राम्रो चीज बनाइदिन्छन्, त्यसैगरी तिमीले साइलेन्सको शक्तिबाट नराम्रो कुरा वा नराम्रो सम्बन्धलाई नराम्रोबाट राम्रोमा परिवर्तन गरिदेऊ। यस्तो शुभ भावना सम्पन्न बन, तिम्रो श्रेष्ठ संकल्पबाट अन्य आत्माहरूले पनि नराम्रोलाई बदलेर राम्रो धारण गर्न सकून्। नलेजफुलको हिसाबबाट ठीक-बेठीकलाई जान्नु अलग कुरा हो तर स्वयंमा नराम्रोलाई नराम्रो रूपमा नै धारण गर्नु गलत हो। त्यसैले नराम्रोलाई देखेर, जानेर पनि त्यसलाई राम्रोमा बदलिदेऊ।

स्लोगनः— सहनशीलताको गुण धारण गर्नु भन्ने कठोर संस्कार पनि शीतल हुन्छ।